

Giör tig redo, all
ting flychta,
döden kommer,
tijden går,
ewigheten
förest...

Greek, Benjamin
Christiernsson

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Hör dig redo / all Ting flyhta /
 Döden kommer / Tijden går /
 Ewigheten förestår.

Att tu wähl tin Tid må lyhta /
 Sluta så din Lefnadz qwäll /
 At tu sidst sing ewigt wäll /

Med Fordom

Kongl. May:z Broo-Man och General
 Major af Infanterie

Den Högwälborne Herren / nu Salig hos Gud

Herr HENRICH FLEMINGH,

Friherre; Herre till Isenhoff och Flemingzberg &c.

Swilken efter en rått Christelig förö Wandel och
 mycket Gudelig beredelse / Sin Sälle Siäl Gudi sinom Åter-
 lösare öfwerandtwardade / och således Tijden i Ewighe-
 ten / Werldzens Sorg och Oroo / i en Himmelsk Glä-
 die och Nöligheet saligen ombytte den.

3 May, Anno 1697.

Hans Andelöse Lekamen blef den 12 Decemb. samma Åhr
 wederbörligen befördrat till sitt Hwilorum i St. Jacobs Kyrckia.

Då och /

Den Sal. Herren till yttersta Åhretienst och oförgiengeligt Åhreminne / det-
 ta enfattel. är betrachtat och i någre Verser widare uthfördt / med bifogad
 wälnent Skrift öfwer den Sal. Herrens Graf

af

Benjamin Gref Ab.

Stockholm /

Tryckt uti Kongl. Booktr. hoos Sal. Wankifs Anckis.

44
Allet thet som Jorden bär och i sitt sköte gödmer/
Det Hafwet i sin barm och weka Qwede
bär /
Det Stiern besatte Hwalf med sine Stier-
nor skär /
Allt / allt / allt flychtigt är / bortfar som strjda
Strömmar /

I Bortfar och hastar til sin wisa Undergång /
Des tid i Werlden är / och kan ej wara lång /
En alt förgångligt är hwad Werldzens Dga skadar /
Hwad början bland oss sidd / det måst en ånda få;
Hwad in i Werlden gick / det skall och der uthgå.
Det alt o Adams Barn / o Menniskia tig bädar /
Alt tu måst och så hån / du måste en gång döo /
Det är dig förelagt; af denne Werldzens dö
En annors slipper du; din döo dig wist påkommer /
So wech och huru snart / kan hända före än du
Har denne Skrift uthläst / din döoxtund är dig ju
Förborgat / och dit Lif är likt wid Gråas och Blommen
Som lätt afhuggas kan / så lätt är du och fält /
En skugga åstu / med dig är det snart bestält.
Ett intet är dit Lif; ett intet har tu warit /
Ett intet åstu / och till intet skall du bli /
Allt det wij hålla på är idel intet; wij
Bortflyte / rinne som det watn i Jorden fahrer.
Och doch är Menniskian / den usle Menniskian /
Så säker / så at hon det ej betänckia kan!
Hon sanckar måst hon kan af Werldzens Gull och Skattar /
Hon lefwer så / som skull hon aldrig här ifrå;
Alt en gång lämbna alt / det täncker hon ey på.
Hwad Jorden hörer till det hon hållt efter fattar
Det gläder hon sig af! Men tu O store Gud /
Tu åst min frögd / min tröst / min skatt och Siäleskrud!
En ewig Frögd och Tröst iag efter detta Lifwet
Hos dig förwenter sidst / då skall iag wara glad /
Och glädias utan Tid / uti tin Himmels stad.
Herz Jesu du som mig det fälla Hoppet gifwet /
Lär mig betänckia städz min wisa döoeligheet /
Werldzens Ostadighet / Werldzens Fångeligheet

Mitt Hierta och min Siäl lätt aldrig så intaga /
 At iag förgiata skall den Glädien och den Frögd /
 Sin Råde mig beredt uti tin Himmels Högd.
 Herr HENRICH FLEMING lätt i tiden sig behaga
 En annat så / som det / at lefwa som en Christ /
 Till Himmelen dit stod hans längtan först och sist;
 Thet Jordiska han mot det Himmelsta förachta /
 Sin Werld han bruka så / som skull han hær ifrå
 Hwar dag / och hwar en stund / til Gud war hans åtrå.
 Förden skull han nu nådt det som han eftertrachta /
 En ewig ewig Frögd / en ewig ewig Lust /
 Andkommen alt beswår all Sorg alt Qual och Pust.
 Säll du som funnit har det wij ån efterleta /
 Säll du som wunnit har det wij ån efterstå /
 Säll du som sluppit har det wij ån lida så.
 Säll du ja öfwer säll åstu det wij wäl weta /
 Din Siäl är hoos sin Gud / din Kropp uti sin Griff /
 Den will iag pryda sidst med fölliande

Grass - Skriff.

Herr HENRICH FLEMINGH
 Den sin **BLA** och **ROUNDS** tiante
 Med Troo och Tjd /
 Och till sitt Fosterland sin trogne Tienster lante
 I krig och frid /
 Hår hwilar sine Been af högans Alder matte
 I Grasswen mid /
 Gudz Dyrectan Lås och Tact han aldrig estersatte;
 Der brede wid
 War han mot alla god / mot hwar och en uprichtig /
 Mot alla blid /
 Kort: stält sig som en Gudz - och Konungz Man
 försichtig I all sin tid /
 Dy wet hans Ahre Namn och Los hwar en at prisa
 I Werlden wid.
 Sidst: til hans Los will iag på denne Grass upresa
 En

En PYRAMID.

GG!

Henoch

En uti Gudz Rik

Nu högstnögder Ma

Rätt som Stiernan skia

I Himmels Högd / ty G

Plart skim hoos I Esu / o

Dr HENRICH FERMING

Frij / för werldzens Sorg och Wee / a

Lust och Himbla Frögder / i alt hee

Ewiggt säll / lyps som den Sohlen klar

Med Henoch hoos sin Gud / ty han so

I Esus will / rätt som Henoch war / G

Nöysam from och still. Att / nu det sañar ha

Gudz sanne fruchtan gör den dödlige Dödli

Dödlig till sitt Rampn / Dödlig till sin Siäl /

Hans Sällefulle Siäl hon niuter ewigt wät;

Hans Ahre-Ramn och Prijs den aldrig är Förödlig

